

[Martin Sørensen (Peterslund).]

Med disse Bemærkninger skal jeg til-
lade mig at anbefale Lovforslaget til Ved-
tagelse i det høje Ting, idet jeg mener, at
Lovforslaget tager skønsomt Hensyn til
alle Sider og løser det opstaaede Spørgsmaal
paa en forstandig og rimelig Maade, hvor-
med jeg ikke vil sige, at det ikke kunde
løses ogsaa paa anden Maade. Det maa
imidlertid ske gennem Forhandling, og det
er lige saa meget det ærede 3die Medlem for
6te Kreds, der har Ansvar for, at Forhand-
lingerne herom ikke har ført til noget Resul-
tat, som det er Regeringen.

Første Næstformand (Veistrup): Da
det ikke vil være muligt at tilendebringe
Forhandlingerne nu i Formiddagsmødet,
skal jeg her afbryde Forhandlingerne.
Mødet genoptages Kl. 13³⁰.

Mødet udsat Kl. 11⁵⁵.

Mødet genoptoges Kl. 13³⁰.

J. S. Foget: Det har glædet mig at
høre to af de foregaaende Talere, nemlig
Ordføreren for Socialdemokratiet (A. P.
Hansen) og Ordføreren for Venstre (Hauch).
Efter at jeg i Gaar har overværet Forhand-
lingerne i Folketinget, hvor Forligets For-
talere kappedes om at forklare, at det
foreliggende Forslag ikke var mere et Til-
skud end en Kronesækning, er det vel-
gørende her paa utvetydig Maade at høre,
at Forslaget er af samme Karakter som
Socialhjælp og Arbejdsløshedsunderstøttelse.
Det er netop, hvad mit Parti har hævdet.
Denne Tanke har man nu udtalt aabent
ogsaa fra socialdemokratisk Side. Det
gjorde ogsaa godt at høre det samme ærede
Medlem fortælle, hvor godt vi har det paa
Landet med frisk Luft og Kartofler til Ind-
købspris; det socialdemokratiske Hovedpro-
blem, Lønnen for Arbejdet, omtalte han der-
imod ikke med en Stavelse. Det var en
sand Nydelse at høre det ærede 3die Med-
lem for 6te Kreds (Hauch), det var i mine
Øren som at høre en fuldendt Symfoni,
hvis Toner gav Genlyd helt ind i min Sjæl;
jeg har hørt noget lignende før, blot ikke

fra den Kant. Jeg takker for de udmærkede
Slutningsbemærkninger, og jeg haaber, at
Fortsættelsen følger.

Tendensen i Lovforslaget er jo ikke
ukendt. Fra Landbrugets Side har vi siden
1924 set, at hver Gang vort Samfund kom-
mer i økonomisk Ulave, finder man en eller
anden Form, hvorunder man kan lade
Landbruget bære Byrden og lade den øvrige
Del af Befolkningen, hovedsagelig Lønnings-
klasserne og Kapitalmagten, leve videre
uden nogen synderlig Ændring. Tendensen
er den samme som i Stavnsbaandstiden.
Magthaverne skalter og valter efter For-
gødtbefindende, og kan Midlerne ikke slaa
til, piner man blot saa meget mere ud af
Bønderne. Regeringen har forstaaet at ind-
rette sig efter de mest middelalderlige Prin-
cipper, og i Stedet for at følge de agitatoriske
Grundprincipper, som begge Regeringspar-
tier har hvervet Vælgere paa, befinder man
sig aabenbart særdeles godt ved Bordet
med Sølvdagene, selv om det stadig er
Kapitalmagten, der tager Mørbradskiverne.

Det er typisk at se, at de politiske
Kredse, som fremfører disse Forslag, i det
store og hele er Kredse, som ikke har med
Landbruget at gøre. Man kan derfor ikke
vente større Sagskundskab hos største Parten
af dem, der nu om kort Tid skal stemme
om disse Forslag. Jeg skal derfor tillade
mig at give en lille Smule Anskuelsesunder-
visning.

I Tiden før den sidste Krig havde
man, hvad man kan kalde økonomisk
Ligevægt mellem Erhvervene. Jeg vil
derfor lægge Gennemsnittet af Priserne i
1909—14 til Grund for en Sammenligning
med de nuværende Priser. For kort Tid
siden har vi faaet meddelt, at Pristallet nu
ligger 90 pCt. over dette Femaars Priser.
Sammenligner man Landbrugets Priser i
Øjeblikket med Datidens og de Priser,
som Landbruget skulde have efter Pris-
tallet 190, faar vi for Smørrets Vedkom-
mende, at Prisen før Krigen var 2 Kr.
08 Øre; efter et Pristal paa 190 skulde
Smør koste 3 Kr. 95 Øre, men det koster
kun 2 Kr. 40 Øre, altsaa et Minus paa
155 Øre. Flæsk kostede før Krigen 97,
det skulde koste 1 Kr. 84 Øre, men det
koster 1 Kr. 74 Øre, altsaa et lille Minus
paa 10. Æg kostede før Krigen 1 Kr. 20 Øre,
Æg har i lang Tid end ikke været paa den
Pris, men er nu pludselig steget op til
1 Kr. 90 Øre, som er den højeste Notering,
vi har kendt i lange, lange Tider. Men Æg
skulde koste 2 Kr. 28 Øre, hvis de havde
fulgt Pristallet; selv med den relativt høje
Notering i Øjeblikket er der et Tab paa